



ΕΤΟΣ 56ον

6 Ιανουαρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 1 (2849)

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Ἡ σημερινή λαμπρή ἑορτή τῶν Φώτων εἶναι πολυσήμαντη! Θεοφάνεια καί Ἐπιφάνεια στή γῆ μας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, «ὁ ἀρχηγός τῆς ζωῆς», βαπτίζεται ἀπό τόν τίμιο Πρόδρομο στόν Ἰορδάνη. Σύμφωνα μέ τήν ἱερή ὑμνολογία ὁ Ἰορδάνης εὐφράνθηκε κι ὀλόκληρη ἡ κτίση σκίρτησε ἀπό ἀγαλλίαση! Καί «ἡ φωνή τοῦ Λόγου», ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, βαπτίζοντας «χαίρει τῇ ψυχῇ καί τρέμει τῇ χειρί».

Γιατί βαπτίσθηκε ὁ Χριστός;

Γιά νά ἐκπληρώσει ὁ,τι προέβλεπε τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά Κεῖνον. Ἡ προφητεία ἐπί παραδείγματος τῆς Γέννησός Του εἶχε ἐκπληρωθεῖ· τό ἴδιο ἔπρεπε νά γίνει γιά τή βάπτισα καί στή συνέχεια γιά τά ὑπόλοιπα σωτήρια γεγονότα τῆς Θείας Οἰκονομίας. Κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο ὁμως, τό ἐκκλησιαστικό δέν εἶναι τόσο ἡ ἴδια ἡ ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὅσο ἡ ἄκρα συγκατάβαση καί κένωσή Του· Θεός ὄντας νά γίνει ἄνθρωπος καί νά σώσει τόν πάσχοντα ἄνθρωπο.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔλαβε τό βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη. Αὐτό ἀπευθυνόταν σ' ὀλόκληρο τόν ἰουδαϊκό λαό κι ὄχι μόνο στούς ἁμαρτωλοῦς. Ἀπεναντίας τό ἰουδαϊκό βάπτισμα ἀπευθυνόταν σέ ὅσους προέρχονταν ἀπ' τόν εἰδωλοθητρικό κόσμο· ἕνα ράντισμα πού ἀπάλησσε μόνο τό ρύπο τοῦ σώματος, ὄχι καί τίς ἁμαρτίες τῆς ψυχῆς.

Τό βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη ἦταν «βάπτισμα μετανοίας eis ἄφεςιν ἁμαρτιῶν». Ὁ ἴδιος ἔλεγε: «Ἐγώ σᾶς βαπτίζω μέ νερό, καί τό βάπτισμά μου εἶναι βάπτισμα μετανοίας»· μέ ἄλλα λόγια προπαρασκευαστικό γιά τό βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ μέ Ἅγιο Πνεῦμα καί φωτιά (Ματθ. 3,11). Ὁ βαπτιζόμενος ὅση ὥρα ἐξαγόρευε τίς ἁμαρτίες του, ἦταν μέσα στά νερό τοῦ Ἰορδάνη· τελειώνοντας, ἐβγαίνει ἀπ' τό



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. γ' 13-17)

Ἡ βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· ἐγὼ χρειᾶν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπειν ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πάσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφήσιν αὐτόν· καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

νερό μέ τήν πρόθεση νά κρατηθεῖ καθαρὸς ὅσο γινόταν περισσότερο. Τό βάπτισμα τοῦ Προδρόμου ἦταν σίγουρα ἀνώτερο ἀπ' τὸ ἰουδαϊκὸ καὶ σαφῶς «ταπεινότερο», κατώτερο ἀπ' τὸ χριστιανικὸ δικό μας.

Ὁ Θεάνθρωπος Κύριός μας βαπτίσθηκε κι ἀμέσως βγήκε ἀπὸ τὸ νερό, γιατί δέν εἶχε ἁμαρτίες νά ἐξομολογηθεῖ· βαπτίσθηκε «πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην» (Ματθ. 3,15). Καὶ δικαιοσύνη ἐδῶ σημαίνει τήν εκπλήρωση τῶν προφητειῶν, ὑπογραμμίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ὅλα τὰ θαυμαστά γεγονότα τῆς βάπτισμας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν Ἰορδάνη ἐπαναλαμβάνει μὲ ἐνάργεια καὶ τὸ γνωστὸ σέ ὄλιου μας ἀπολυτικίο τῆς ἐορτῆς «ἐν Ἰορδάνη βαπτίζομένου σου Κύριε...».

«Ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις»

Στὴ βάπτισμα τοῦ Θεανθρώπου ἔχουμε τὴ φωτεινὴ φανέρωση τῆς Θεότητας. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐορτὴ ὀνομάζεται Θεοφάνεια ἢ Ἐπιφάνεια. Ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ-Πατέρα καὶ ἡ κάθοδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀποκαλύπτουν τὸν Τριαδικὸ Θεό, ἐνῶ ὁ σαρκωμένος Υἱός, βαπτίζομενος, συντριβεὶ τοὺς δράκοντες (δαίμονες) στὰ νερά καὶ ταυτόχρονα τὰ ἀγιάζει.

Ὁ Θεὸς στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ φανερώνει στὸν ἄνθρωπο τὸν λόγο τῆς ὑπαρξῆς του στὴ γῆ. Καὶ ποιὸς εἶναι αὐτός; Ἡ ἡλιερεία καὶ ἡ δοξολογία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος νίκησε καὶ στό νερό τίς ἀντίθεες πνευματικὲς δυνάμεις καὶ κατέργησε στὴ συνέχεια μὲ τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασή Του τὴν παντοδυναμία τοῦ θανάτου· αὐτὰ ἐμπόδιζαν ἄνθρωπο καὶ κόσμο γενικότερα νά ἐκπληρώσουν τὸν ἐπίγειο σκοπὸ τους: Τὴ δοξολογία καὶ τὴ ἡλιερεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τὴν προσκύνηση μ' ἄλλα λόγια τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἀληθινὴ Θεοφάνεια ζοῦμε καὶ ἐμεῖς σήμερα εἰσερχόμενοι σ' ἓναν κατάγραφο ἱερό ναό. Ὅλα εἰκονίζουν τὴ θαυμαστὴ κίνηση τοῦ Κυρίου, πού «ἐκκλινεν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπό τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην διὰ νὰ βαπτισθῆ ἀπὸ αὐτόν. Ὁ Ἰωάννης ὁμως τὸν ἐμπόδιζε καὶ ἔλεγε, «Ἐγὼ ἔχω ἀνάγκη νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σένα καὶ σύ ἔρχεσαι σ' ἐμένα;». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἄφησε αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι ἔτσι εἶναι πρέπον σ' ἐμᾶς, νὰ ἐκτελέσωμεν κάθε ἐντολήν». Τότε ὁ Ἰωάννης δέν τοῦ ἔφερε ἀντίρρησην. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐβαπτίσθηκε, ἀμέσως ἀνέβηκε ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ ἰδοῦ, ἀνοιξαν οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νὰ κατεβαίνειν σάν περιστέρα καὶ νὰ ἔρχεται ἐπάνω του. Καὶ φωνὴ ἀπὸ τοὺς οὐρανοῦς ἔλεγε, Αὐτός ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὅποιον εὐαρεστοῦμαι.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

οὐρανοῦς καὶ κατέβη» (Ψαλμ. 17,10). Ὅλα εἰκονίζουν τὴ θεανθρώπινη τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας κοινωνία. Κι ὅλα, ἐπίγεια καὶ ἐπουράνια, συμμετέχουν στὴ θεία Εὐχαριστία, τὴν κορύφωση στό τώρα τῆς ζωῆς μας, τῆς πιό ἀληθινῆς καὶ πιό ζωντανῆς Θεοφάνειας. Ποιά πράξη τῆς Ἐκκλησίας, ποιὸ μυστήριό της ἀνοίγει καὶ σέ μᾶς τὴν ώραία πύλη τῆς βασιλείας τοῦ Κυρίου μας;

Τὸ ἅγιο Βάπτισμα

Στὴ βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνοίξε ὁ οὐρανός· καὶ στοῦ καθένα μας τὸ ἴδιο γίνεται. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μᾶς καλεῖ πρὸς τὴν ἐπουράνια πατρίδα ὁ Θεὸς καὶ μᾶς προτρέπει νὰ μὴν ἔχουμε κανένα κοινὸ μέ τὴ γῆ, τὴ κοικότητα. Τὸ βάπτισμα μᾶς ἀπαλλοτρίωνει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο. Μᾶς χαρίζει τίς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γινόμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ καὶ συγκληρονόμοι μὲ τὸν Υἱὸ Του τῆς Βασιλείας Του στόν οὐρανό. «Μετὰ τὸ βάπτισμα δέν ἁμαρτάνουμε σάν ἀπλοὶ ἄνθρωποι, ἀλλὰ σάν υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ καὶ ἡ τιμωρία εἶναι μεγαλύτερη» (ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος).

Πρόγευση λοιπόν καὶ ἐγγύηση τοῦ Παραδείσου γιὰ μᾶς εἶναι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα (Ἐφεσ. 1,4· Β' Κορ. 1,22). Καὶ ὁ Χριστός; Ἡ Ὁδός, ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωὴ ποὺ ὀδηγοῦν σ' αὐτόν. Εἶθε ὅλοι μας νὰ γίνουμε πολῖτες τῆς Βασιλείας Του, οἰκιστές τοῦ παραδείσου. Ἀμήν.

† Α. Χ.

6 Ἰανουαρίου 2008: ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
Ἴησος: -- Ἐωθινόν: -- Ἀπόστ.: Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. γ' 13-17.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Ἰανουαρίου, Μετὰ τὰ Φῶτα.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ' 7-13 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. δ' 12-17.

Ο ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Τό Βάπτισμα ἀποτελεῖ στήν οὐσία του ἐκκλησιολογικό γεγονός. Ἔχει δημιουργηθῆ ἡ ἀντίληψις ὅτι τό Βάπτισμα εἶναι τό μυστήριον τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἀτόμου, ἢ κατά τινες νεωτέρους, τῆς «θεώσεώς» του διὰ τῶν θείων ἐνεργειῶν. Λησμονεῖται ὅτι κύριον νόημα τοῦ Βαπτίσματος εἶναι ἡ ἐνωμάτωσή μας στό πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ βαπτιζόμενος γίνεται μέλος τῆς Ἐκκλησίας καί μόνο μ' αὐτόν τόν τρόπο ἀναγεννᾶται καί θεοῦται. Ἀλλά ἡ ἀλήθεια αὐτή οὔτε κἀν ἀναφέρεται στίς κλασικές δογματικές μας.

Μέ τό Βάπτισμα ὁ πιστός ἔρχεται σέ ρήξη μέ τό παρελθόν καί ριζώνει στό μέλλον, σέ ἕναν κόσμον, πού εἶναι «ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων» (Ἐβρ. 11,1). Ὅπως τό ἐκφράζει ἡ τελευταία πρό τοῦ Βαπτίσματος εὐχή «Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν προσκάλεσαι κ.λπ.», μέ τό Βάπτισμα ὁ πιστός πεθαίνει ὡς «τέκνον σώματος», δηλ. τέκνον τῶν βιολογικῶν νόμων, τῆς φθορᾶς, καί ἀναγεννᾶται ὡς «τέκνον τῆς Βασιλείας». Ἀλλά ἡ πλήρης εικόνα τῆς Βασιλείας εἶναι ἡ Εὐχαριστία. Χωρίς αὐτήν τό Βάπτισμα χάνει τό ἐσχατολογικό του νόημα.

Ἀπό τόν συλλογικό τόμον Τό "Ἅγιο Βάπτισμα: Ἡ ἔνταξή μας στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, (σειρά "Λογική Λατρεία" – 13), τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.



Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή «**Μιάς πατρίδας ἄλλης**», Ἐκπομπή λόγου καί τέχνης, ἀναζητώντας τά σημάδια μιᾶς μυστικῆς διαδρομῆς, μέ τόν Θεολόγο καί Μουσικολόγο Ἡλία Λιαμή καί τή συνεργασία τῆς Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Κάθε Τρίτη στίς 16:30.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμον Δῆμον Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΕΤΟΣ 2008